

KONFERENCA E IV-t VJETORE E IMAMËVE DHE KËSHILLAVE TË MYFTINISË SHKODËR

Imam Muhamed B. Sytari
Myfti i Zonës Shkodër

Të nderuar imamë, hatibë,
thirrës islamë,
teologë, muezinë,
këshilltarë të xhamive
të Myftinisë Shkodër,
të pranishëm në këtë takim vjetor,

Boshti i Konferencës së sivjetshme sillet rreth personalitetit të *imamit*, si prijës, udhërrëfyes, thirrës drejt vlerave të harmonisë komunitare, studiues dhe hulumtues në rrethin e tij, përçues i mesazheve dhe vlerave më të spikatura të fesë dhe udhëzimit hyjnor.

Ndoshta, realitetet, shpesh të mjegullta, me të cilat përballet Thirrja Islame në vendin tonë, në rajon e përtej në mbarë botën dhe, roli elitar që duhet të kenë imamët dhe prijësit fetarë në këto realitete, u bënë një ndër shkaqet kryesore të kësaj përgjedhje.

Gjatë leximeve, më tërhoqi vëmendjen ajeti 63 i sures “El-Maide”. E përmenda kalimthi edhe në hytben e xhumasë së djeshme: “E pse para fetare (e krishterë dhe jehude) të mos i ndalin ata (njerëzit e kohës së tyre) nga thëniet e tyre të rreme dhe nga ngrënia e haramit (ryshfetit)! Sa punë e keqe është ajo (e parisë fetare)”¹.

Dijetari i shquar tunizian, Et-Tahir Ibn Ashur (1879-1973) shpjegon se në këtë ajet kemi të bëjmë me një “kritikë për veprimin e parisë fetare, që lanë pas dore tërheqjen e

DY FJALË IMAMËVE TË MYFTINISË SHKODËR NË KONFERENCËN E IV-T VJETORE

vëmendjes dhe ndalimin e njerëzve nga thënia e gënjeshtërs dhe ushqimi me haram... kritikë për heshtjen e tyre në rrugën e ndryshimit të së keqes”².

Me fjalë të tjera, të gjithë ne, shërbyes në rrugën e përhapjes së mësimave dhe vlerave të fesë tonë islame, jemi të përfshirë relativisht në sekretet dhe kuptimet e këtij ajeti kur’anor. Nuk mund të shpëtojmë dot nga mirësia që ai rrezaton, në rrugën e ndreqjes së gabimeve dhe përsosjes së rrugëtimit drejt arritjes së qëllimeve të larta në shërbimet tona!

TË NDERUAR VËLLEZËR IMAMË DHE KËSHILLTARË,

Përherë e më shumë, ne kemi nevojë që në realitetet shqiptare të spikasë personaliteti i imamit, si shembull për t’u ndjekur, si burim dije, urtësie, kulture dhe shpirtmadhësie, që kupton kohën, vendin dhe individin dhe arrin të bëjë lidhjet e duhura ndërmjet tyre dhe argumenteve të fesë, në rrugën e tij drejt Thirrjes dhe suksesit në të.

Historiani i shquar islam sirian, Dr. Sheuki Ebu Khalil (1941-2010), teksa vendos dijetarët, thirrësit dhe imamët në peshoren e kohës dhe raportet e tyre me aktualitetin dhe vetë misionin e tyre, pyet: “Kush është njeriu i ditur? I dituri, në terminologjinë e Kur’anit dhe atë të Traditës Profetike, është kuptuesi i Librit të All-llahut, me vërtetësitë e tij, personi që vë në jetë dijen e tij, me qëllim përhapjen e saj, i larguari me zemër nga çdo gjë tjetër pos All-llahut, thirrësi me urtësi dhe këshillë të pjekur.

Ai është bashkuesi i shoqërisë dhe nxitësi i saj për një jetë më të mirë,

thirrësi drejt largimit nga përçarja. Njeriu që ka mbledhur në vetvete një zemër që e përmend All-llahun, të pastër, të gjerë e të edukuar. Njeri me një mendje të gjerë e të madhe, që kupton kohën e tij dhe rrugët e shpëtimit.

“KËRKOJ NDJESË
QË DO TË JEM KAQ I HAPUR.
GËNJESHTRAT E BUKURA
NUK NDIHMOJNË,
NDËRSA TË VËRTETAT
E HIDHURA
MUND TË JENË SHËRUESE.
...ISLAMI ËSHTË MË I MIRI
– KJO ËSHTË E VËRTETË,
POR NE NUK JEMI
MË TË MIRËT.
KËTO JANË DY GJËRA
TË NDRYSHME, TË CILAT
SHPESH I ZËVENDËSOJMË”.

Ai është i dituri me moralin e përkryer, të trupëzuar në të, që punon me këmbëngulje për ngulitjen e tij në zemrat e njerëzve, në shembullin e të Dërguarit (a.s).

Personi që i kujton njerëzit, kur hutohen, që u edukon nefsën, u zgjon vullnetet dhe afron zemrat e tyre...”³

Realitetet e sotme shqiptare dhe ato globale, kanë përherë e më shumë nevojë për prijës të dalluar fetarë, larg mendësive të ngurta, interpretimeve të cunguara, të thata e

1. Kur’ani, El-Maide: 63. (Përkthimi i kuptimeve në gjuhën shqipe nga H. Sherif Ahmeti, me një përshtatje të lehtë).

2. Et-Tahir Ibn Ashur, “Et-Tahrir vet-Tenvir”, ribotim, Bejrut, 2000, vëll. i 5- të, f. 145.

3. Dr. Sheuki Ebu Khalil, “Me dajja’al-Kur’an?”, botimi i katërt, Damask, 1998, f. 65.

jooptimiste për jetën, të sotmen dhe të ardhmen; e afërt a të largët.

Kemi nevojë të ngulitet në mendjen e atyre që duan të ndërtojnë dhe të bashkojnë duart drejt qëllimeve të larta të Thirrjes së pastër Islame, këndvështrimi i goditur dhe largpamës i njërit prej thirrësve më të mëdhenj të kohës tonë, egjiptianit Shejkh Muhammed El-Gazali (1917-1996), i cili mendonte se: “Thirrësi, pa një mendje shkencore dhe pa një kuptim të paralelizmave në mes feve dhe njohjen e asaj që kanë të tjerët; jahudi qofshin, të krishterë a budistë. Pa njohjen e shkollave të mendimit bashkëkohor dhe largimit nga konflikti rreth formave dhe çështjeve dytësore, si dhe prezantimi i vërtetësive të Islamit në mënyrë logjike, që e pranon njeriu perëndimor. Me fjalë të tjera: “sitja e njohurive para prezantimit të tyre” dhe kthimi te burimet e kulturës origjinale islame... Pa tërë këto që thashë, thirrësi nuk mund të ketë sukses në misionin e tij!”⁴

Sepse, sikur thotë edukatori i afirmuar dhe thirrësi i suksesshëm damasken, Shejkh Rexheb Dib (1930 - jeton në Damask): “Thirrësi duhet të jetë në nivel të përgjegjësive të tij dhe të ketë një përgatitje të denjë për madhështinë e përgjegjësisë së vendosur mbi supet e tij!”⁵

4. Dr. Abdulhalim Uvejs, “Esh-Shejkh Muhammed El-Gazali, tarikhuhu ve xhuhudu ve arauhu”, botimi i parë, Damask, 2000, f. 52.

5. Shejkh Rexheb Dib, “Iddetud-duat”, botimi i parë, Damask, 2000, f. 65.

TË DASHUR DHE TË NDERUAR VËLLEZËR,

Më lejoni, që në mbyllje të kësaj fjale, t’ju kujtoj një ndër shkaqet e dhimbshme, që çuan Evropën drejt afetarizmit dhe laicizmit, siç e përshkruan dijetari i madh i shekullit të shkuar, indiani Ebul-Hasen Ali El-Husejni En-Nedvi (1914-1999), në kryeveprën e tij: “Çfarë humbi bota nga dekadencia e muslimanëve”.

Shkruan: “Por, një ndër gabimet më të mëdha të klerikëve në Evropë dhe ndër krimet e tyre ndaj vetvetes dhe fesë që përfaqësonin, është se ata futën në librat e tyre të shenjtë fetarë, njohuri njerëzore të padiskutueshme për kohën, në histori, gjeografi dhe njohuritë e natyrës. Ndoshta, se ky ishte kulmi i asaj që ishte arritur në kohën e tyre..., por, nuk ishte kulmi i arritjes së dijes njerëzore!? Nëse ato ishin arritjet kulmore të asaj kohe, kjo nuk do të thotë se ato arritje nuk do të ndryshonin, sepse zbulimet njerëzore janë të prirura drejt rritjes progresive. Kështu, kushdo që ndërton fenë mbi këto arritje, ka ndërtuar një kështjellë mbi një dunë rëre!

Ndoshta, ata vepruan kështu me një dëshirë të mirë, por ky veprim ishte krimi i tyre më i madh ndaj vetes dhe ndaj fesë! Ishte shkak i një përplasje të fortë ndërmejt shkencës dhe fesë, që përfundoi me humbjen e fesë. I asaj feje të përzier me dijen njerëzore, që përmban edhe të vërteta edhe jo, edhe pastërti edhe fallcitetel!

Ishte një humbje e rëndë, në të cilën klerikët ranë dhe nuk u ngritën më. Dhe, më keq se kaq, është fakti se pas kësaj, Evropa u bë afetare, laike!”⁶

Në përfundim, më lejoni të citoj burrin e madh dhe të urtë, boshnjakun Alija Izetbegović (1925-2003), i cili, në fjalimin e tij para Konferencës së Organizatës së Vendeve Islame, zhvilluar në Teheran, më 11 dhjetor 1997, ndër të tjera tha: “Kërkoj ndjesë që do të jem kaq i hapur. Gënjeshttrat e bukura nuk ndihmojnë, ndërsa të vërtetat e hidhura mund të jenë shëruese. ... Islami është më i miri – kjo është e vërtetë, por ne nuk jemi më të mirët. Këto janë dy gjëra të ndryshme, të cilat shpesh i zëvendësojmë”.⁷

All-llahu na ndihmoftë dhe na e bëftë rrugën dritë, sepse ajo është e gjatë dhe, sihariqet e të parëve tanë, se “ky shekull, është shekulli i Islamit”, siç vazhdimisht e thoshte dijetari i thellë dhe thirrësi i suksesshëm botëror, Shejkh Ahmed Keftaro (1914-2004), është sihariq që kërkon njerëz sakrifikues, në nivelin e përgjegjësisë!

Konferencës i uroj suksese, referuesve mbarësi dhe ju dëshiroj çdo të mirë!

(Shkodër, 21 shkurt 2015)

6. Ebul-Hasen Ali El-Husejni En-Nedvi, vep. e cit., botimi i parë, Damask, 1999, f. 189.

7. Alija Izetbegović, “Kujtime”, Prishtinë, 2008, f. 410-411.

MASHTRIMI, NUK ËSHTË STANDARD I ISLAMIT

Hfz. Mehas Alija

Imam në xhaminë "El-Hidaje", Zvicër

"O ju njerëz, s'ka dyshim se premtimi i All-llahut është i vërtetë, pra të mos u mashtrojë juve jeta e kësaj bote dhe të mos u mashtrojë juve ndaj All-llahut ai i mashtruar (shejtani)." (El-Fatir, 5)

TË NDERUAR VËLLEZËR E MOTRA,

Mashtrimi është një fenomen mjaft i rrezikshëm në shoqëri. Ai tani te shumë njerëz është bërë element i rëndësishëm në marrëdhëniet ndërnjerëzore, politike, idilogjike, apo edhe në fusha të tjera.

Ne sot jemi dëshmitarë të mashtrimeve të ndryshme në botë. Mashtrohemi se kush e sundon botën; mashtrohemi në luftë e në paqe; mashtrohemi në drejtësi; mashtrohemi në familje; mashtrohemi në fé. Ajo që tronditi botën këto ditë tregon qartë se te njerëzimi, liria, sinqeriteti, çiltërsia, besimi, drejtësia, etj., janë vlera të humbura dhe se ato janë zëvendësuar me dredhi, mashtrim, manipulim, keqpërdorim, e çfarë tjetër më keq.

Mashtrohemi se kush është vrasës, e kush viktimë, kush ka të drejtë e kush është fajtor; mashtrohemi me figurën e Muhammedit (a.s), duke bërë një portret të panjohur për ne; mashtrohemi se nuk ofendohemi dhe dredhohet e drejta për t'u shprehur lirshëm, ndërkohë që na mohohet e drejta për t'u ndjerë të lirë në fé. Vallë, ky mashtrim i kujt është? Standard, i cilit qytetërim është?

Vëllezër të dashur, mashtrimi nuk

ka kufi te njerëzit e pafé. Ai që nuk i ka frikë Zotit, ai nuk di se ç'është mashtrimi. Nëse do të ishim pajtuar se njerëzimi sot vuan prej shumë hallve, atëherë, pa dyshim, se njëri nga shkaqet e kësaj gjendje është edhe jokorrektësia në marrëdhëniet ndërnjerëzore.

Feja jonë e bukur këtë lloj të vesit e ka cilësuar si fatal, si në këtë botë, ashtu edhe në botën tjetër. Ja, shikoni pra, se si pejgamberi ynë i dashur, Muhammedi (a.s), me pak fjalë e ka treguar fytyrën e vërtetë të mashtrimit. Ai thotë: "Amaneti sjell rizik, e mashtrimi sjell mjerim dhe varfëri".

Në hadithin tjetër Pejgamberi (a.s), thotë: "Nuk është prej nesh ai që na tradhton (mashtrohet)". (Muslimi dhe Tirmidhiu)

Kurse në një hadith tjetër: "Kush na drejton armën nuk është prej nesh dhe kush na mashtrohet nuk është prej nesh". (Muslimi)

Xhemat i respektuar, bota sot ka nevojë për drejtësinë e Islamit dhe mësimin e Muhammedit (a.s), por ka nevojë edhe për kujdesin dhe maturinë tonë.

Njerëzimi ka nevojë për një sistem që pengon të ndodhin belatë dhe fatkeqësitë. Sot, ka nevojë të madhe, ashtu si shprehet edhe All-llahu në ajetin që citova në fillim, që dikush të na përkujtojë Zotin dhe të na ruajë nga mashtrimi i kësaj jete dhe nga mashtrimi i djallit të mallkuar.

Për fund, të dashur vëllezër e motra, dëshiroj t'ju porosis: Kujdes nga ajo që na serviret, qoftë produkt ushqimor, apo produkt mendor, politik, fetar e intelektual. Mashtrimet janë gjithandej. Mjafton, për këtë kohë tonën, që ne të mos bëhemi pjesë e tyre.

Do ta përfundoj këtë hytbe me një thënie të urtë shqiptare, që thotë: "Atë që tradhton e mashtrohet, as varri nuk e don".

*(Hytbeja e xhumasë,
mbajtur në xhaminë "El-Hidaje"
në St. Gallen të Zvicrës,
më 16.01.2015)*

"Frikacakët
më të mëdhenj
të njerëzimit
janë ata
që ngrenë duart
ndaj grave.
Ne jemi rritur
nën kulturën
dhe edukimin
e nënave tona.
Ne
do të mbrojmë
gratë
dhe fëmijët
tanë..."

Ahmed Davutoğlu
Kryeministër i Turqisë

TË DHËNA GJEOGRAFIKE RRETH KUVAJTIT:

Kuvajti ndodhet në cepin veri-perëndimor të Gjirit, mes gjerësisë gjeografike 28.30 - 30.06 veriore dhe 46.30-48.30 lindore. Në veri dhe veri-perëndim kufizohet me Republikën e Irakut dhe në jug dhe jug-perëndim me Mbretërinë e Arabisë Saudite. Në lindje kufizohet me Gjirin Arabik.

Kuvajti ka një rëndësi tregtare, si rezultat i vendndodhjes së tij, që shërben si dalje natyrore për verilindjen e Gadishullit Arabik. Sipërfaqja e Kuvajtit arrin në 17.818 km².

KLIMA E KUVAJTIT:

Duke parë vendndodhjen e Kuvajtit në gjerësi gjeografike shkretinore, klima e tij është e llojit kontinental, dallohet për verën e gjatë, me vapë dhe të thatë dhe dimër të ngrohtë, të shkurtër dhe nganjëherë me shira. Ashtu siç ka edhe erëra me pluhur gjatë muajve të verës. Gjatë këtyre muajve rritet shumë përqindja e lagështirës së ajrit dhe temperaturat arrijnë ndonjëherë deri në 50 gradë celsius, nën hije dhe në të shumtën e rasteve shkaktohen erëra me pluhur (stuhi dheu).

Ndërsa, stina e dimrit, edhe pse e shkurtër, mbizotëron ngrohtësia ku mesatarja e temperaturave arrin në 18 gradë celsius. Nganjëherë temperaturat zbresin në 0 gradë celsius.

SHTETI I KUVAJTIT

Stina e vjeshtës dhe pranverës dallohen për shkurtësinë e tyre. Shirat dimërorë janë të çrregullt dhe ndryshojnë nga viti në vit.

RELIEVI I KUVAJTIT:

Shteti i Kuvajtit dallohet për relievin e tij fushor, i cili është një lloj shkretëtire e valëzuar, që fillon me nivelin e detit nga lindja, në brigjet e Gjirit Arabik dhe ngrihet në drejtim të perëndimit dhe jug-perëndimit, deri sa arrin në 300 m mbi nivelin e detit në skajin jug-perëndimor.

Në sipërfaqen e shtetit të Kuvajtit, ka edhe disa kodra të vogla, si Xhal Ez-Zur, të cilat shtrihen gjatë bregut verior të jugut të Kuvajtit dhe arrijnë deri në 145 m lartësi. Kodrat El-Lijah dhe Kera'i El-Merv. Gjithashtu shtrihen edhe disa lugina të ulëta, të cilat njihen nga banorët me emrin Khabarat (oaze) dhe disa të tjera duna ranore. Lugina më kryesore e shtetit të Kuvajtit është Vadi El-Batin, e cila shtrihet me vijën kufitare perëndimore të vendit dhe disa gryka, që zgjaten në drejtim të veri-perëndimit. Ndërsa Khabarat ndodhen në drejtime të ndryshme dhe më kryesoret janë oazi Er-Ravdatejni dhe Ummul-Ish që ndodhen në veri të vendit.

ISHUJT E KUVAJTIT:

Shteti i Kuvajtit përshin nëntë ishuj, që janë: Fejleka (48 km²), Bubjan (683 km²), Miskan (1.2 km²), Varba (37

km²), Avhe (4 km²), Ummul-Meradim (0.65 km²), Ummul-Neml (0.30 km²), Kubber (0.7 km²) dhe ishulli Karuh (0.035 km²).

Ishulli Fejleka: Ishulli i dytë më i madh i Kuvajtit me një sipërfaqe prej 48 km². Ky ishull ka një rëndësi të veçantë historike që në kohët e vjetra. Ai ka qenë qendra e furnizimit të anijeve me ujë dhe ushqime dhe stacion u kalimit të haxhilerëve muslimanë.

Ishulli Bubjan: Ishulli më i madh i Kuvajtit me një sipërfaqe prej 683 km² dhe përbën 5% të sipërfaqes së përgjithshme të Kuvajtit. Ndodhet në veri-lindje të vendit.

Ishulli Ummul-Neml: Quhet me këtë emër, sepse në verë ka shumë buburreca dhe e kanë quajtur ishulli i buburrecave. Ishulli është i pasur me shumë gjurmë të vjetra arkeologjike, ku arkeologët kanë gjetur gjurmë të epokës së bronzit, të epokës së dejlemonit dhe epokës islame.

NDARJA TERRITORIALE:

Kuvajti ndahet në shtatë provinca, të cilat janë:

Provinca e kryeqytetit (Kuvajtit): Ky është kryeqyteti, vendndodhja e pushteti dhe e qeverisë dhe prej tij varen të gjithë ishujt e tjerë, hapësira detare, ujërat tokësore etj.

Provinca Xhehra': Është provinca më e madhe kuvajtiane dhe konsiderohet si rajon bujqësor.

Provinca Houli: Provincë me dendësi të madhe banorësh prej zonave dhe kombësive të ndryshme arabe.

Provinca El-Fervanije: Është prej provincave të vogla kuvajtiane dhe në të cilën ndodhet Aeroporti Ndërkombëtar i Kuvajtit.

Provinca Mubarek El-Kebir: Ka marrë këtë emër, duke u nisur nga sunduesi VII i shtetit të Kuvajtit, shejkh Mubarek Es-Sabah, i quajtur ndryshe, Mubarek El-Kebir. Kjo provinca është themeluar e fundit.

Provinca El-Ahmedie: Provincë kuvajtiane, e quajtur sipas Princit të mëparshëm, shejkh Ahmed El-Xhabir. Kjo provincë dallohet për fushat e mëdha naftëmbajtëse.

NUMRI I BANORË TË KUVAJTIT:

Numri i banorëve të Kuvajtit ka arritur në 3.268.431 banorë, më 30 korrik 2012, sipas Zyrës Qendrore të Statistikave. Prej tyre, 1.128.381 banorë janë kuvajtianë, ndërsa pjesa tjetër janë të huaj. Pjesa më e madhe e banorëve të shtetit të Kuvajtit është e përqendruar në qytetin e Kuvajtit (që është edhe kryeqyteti i vendit) dhe rrethinat e tij, veçanërisht në zonat përreth bregut të Gjirit Arabik.

Regjistrimi i parë i popullsisë është kryer në vitin 1957 dhe numri i banorë ka qenë 206.473 banorë, prej tyre 92.851 kanë qenë kuvajtianë. Në vitin 1961 numri i banorë të shtetit të Kuvajtit ka qenë 321.621 banorë, 62% meshkuj dhe 38% femra. Ky ndryshim i madh i raportit të gjinisë së banorëve

**SHEJKH SABAH EL-AHMED
EL-XHABIR ES-SABAH**

ve ka ardhur si shkak i emigrimit të madh, që ka ndodhur në Kuvajt. Pas vitit 1965, shteti i Kuvajtit ka kryer regjistrimin e popullsisë, në mënyrë sistematike dhe të rregullt, në çdo 5 vjet.

Sipas regjistrimit të vitit 1985, numri i banorëve kishte arritur në 1.697.301 banorë. Prej tyre, 56% meshkuj dhe 44% femra. Në vitin 1990 popullsia arriti në 2.141.465 banorë, 72% e tyre ishin të ardhur.

Ndërsa, në regjistrimi e nëntë të popullsisë të vitit 2005, numri i banorëve të shtetit të Kuvajtit shkoi në 2.213.403 banorë, 880.774 kuvajtianë dhe 1.332.629 të huaj.

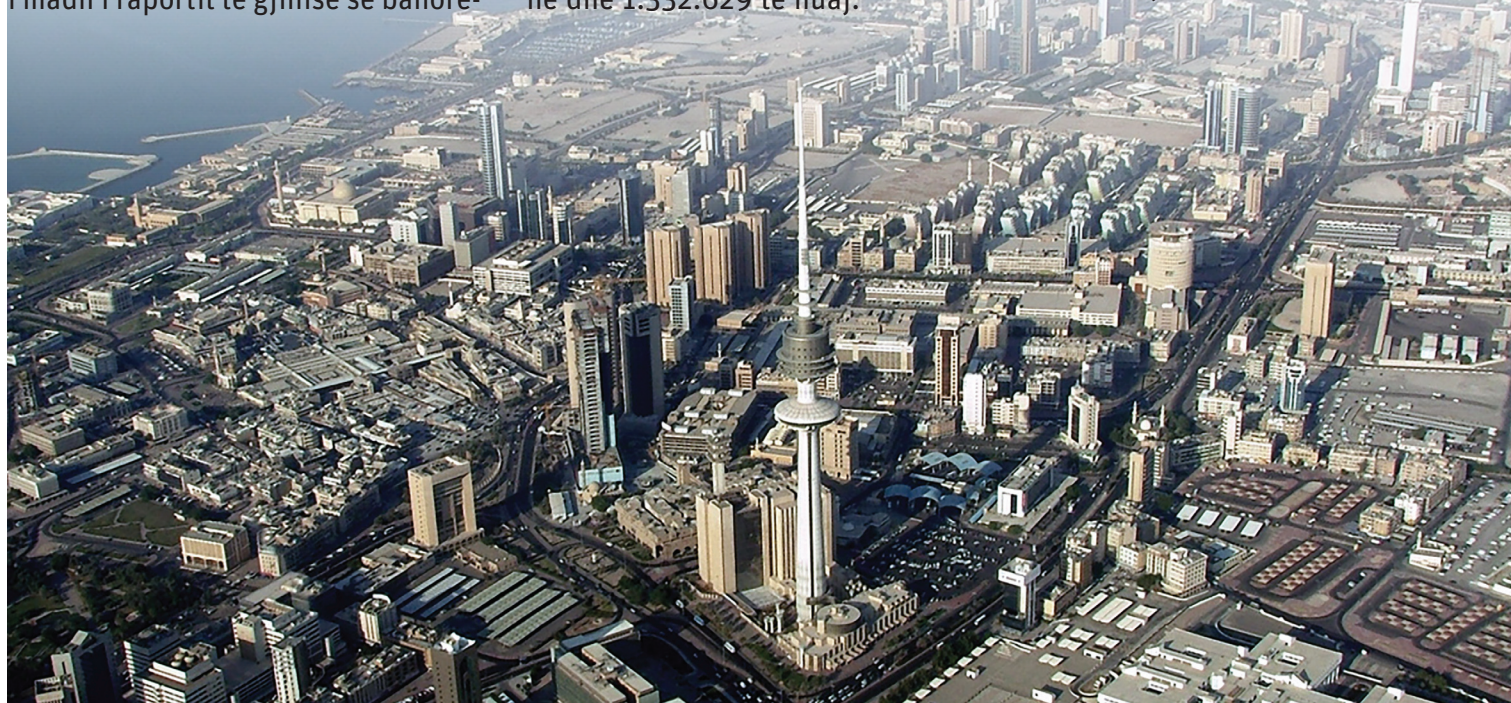
MONEDHA KUVAJTIANE:

Gjatë historisë, ka pasur lloje të ndryshme monedhash zyrtare kuvajtiane, si p.sh: Ruba indiane, (1961) maria tereza, e cila quhej prej banorëve si rijali francez, rijali flori austriak dhe xhunejhi anglez osman dhe monedha aktuale, që prej vitit 1960, që është dinari kuvajtianë. Dinari kuvajtianë përbëhet nga 1000 (një mijë) fuls-qindarka. Prerjet e letrës së dinarit janë, çerek dinari, gjysmë dinari, një dinar, 5 dinarë, 10 dinarë dhe prerja më e madhe që është 20 dinarë. Ndërsa, monedhat metalike janë, 5 fuls (qindarka), 10 fuls, 20 fuls, 50 fuls dhe 100 fuls. Dinari kuvajtianë konsiderohet si monedha me vlerën më të lartë të këmbimit në botë. Një dinar kuvajtianë këmbëhet sot me 3.46 dollarë, ose me 2.8 euro.

HISTORIA E THEMELIT TË KUVAJTIT:

Shteti i Kuvajtit u themelua pas një errësire të thellë të gadishullit arabik. Banorët e tij, zgjodhën sunduesin e tyre në vitin 1756, Sabah ibn Xhabir. Ky shtet i vogël, që ndodhet në majën e gadishullit u rrit përmes tregtisë, peshkimit dhe nxjerrjes së margaritëve, duke u bërë shteti më i pasur dhe më i lulëzuar i rajonit. Që nga viti 1756 dhe deri më sot, shtetin e Kuvajtit e ka sunduar Familja Es-Sabah:

1. Shejkh Sabah I - 1756-1762
2. Shejkh Abdullah - 1762-1814
3. Shejkh Xhabir I - 1814-1859
4. Shejkh Sabah II - 1859-1866

5. Shejkh Abdullah II - 1866-1982
6. Shejkh Muhamed I - 1892-1896
7. Shejkh Mubarek Es-Sabah - 1896-1915
8. Shejkh Xhabir II - 1915-1917
9. Shejkh Salim El-Mubarek - 1917-1921
10. Shejkh Ahmed El-Xhabir - 1921-1950
11. Shejkh Abdullah Es-Salim - 1950-1965
12. Shejkh Sabah Es-Salim - 1965-1977
13. Shejkh Xhabir El-Ahmed Es-Sabah - 1977-2006
14. Shejkh Sead El-Abdullah Es-Salim Es-Sabah - 2006
15. Shejkh Sabah El-Ahmed El-Xhabir Es-Sabah - 2006 -

INVESTIMET E KUVAJTIT NË SHQIPËRI:

Në një intervistë të ambasadorit të shtetit të Kuvajtit në Shqipëri, z. Nexhib El-Bedr, për një nga televizionet kombëtare, rreth investimeve të Kuvajtit ai tha:

Marrëdhëniet diplomatike midis dy vendeve kanë filluar që në vitin 1968. Pavarësisht vendosjes së ambasadës në Tiranë në vitin 2011, Kuvajti ka qenë i pranishëm në Shqipëri. Ambasada e Kuvajtit në Bullgari dhe në Riad kanë qenë përgjegjëse për shtimin e marrëdhënieve midis Kuvajtit dhe Shqipërisë. Kuvajti ka qenë i pranishëm në Shqipëri mbi tre sektorë primarë, të cilët e tregojnë më së miri prezencën e Kuvajtit.

Së pari, është fondi i Kuvajtit për zhvillimin ekonomik, i cili e ka shtrirë aktivitetin e tij në vitin 1991, në fazën e ndryshimeve demokratike, nëpërmjet 6 projekteve zhvillimore në infrastrukturë dhe në projekte rehabilituese të ujësjellës-kanalizimeve.

Së dyti, janë investimet në sektorin privat, në hoteleri-turizëm, ku ka qenë edhe përqendrimi më i madh. Së treti, Kuvajti ka dhënë kontribut në fushën humanitare dhe bamirëse, ky kontribut ka pasur në fokusin e tij financimin e projekteve zhvillimore produktive. Ky kontribut ka qenë i përqendruar më tepër në tre fondacione shqiptare, pasi nuk ka fondacione

EMIRI I SHTETIT TË KUVAJTIT NDEROHET NGA OKB ME TITULLIN “LIDER I HUMANIZMIT”

Sekretari i përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, z. Ban Ki Mon nderon me titullin “Lider i Humanizmit”, Shkëlqesinë e tij, Emirin e shtetit të Kuvajtit, Shejkh Sabah El-Ahmed El-Xhabir Es-Sabah, All-llahu e pastë në mbrojtjen dhe përkujdesjen e Tij.

Në shtator të vitit 2014, Sekretari i përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, z. Ban Ki Mon zhvilloi një ce-

remoni në nder të Shkëlqesisë së tij, Emir të shtetit të Kuvajtit, Shejkh Sabah El-Ahmed El-Xhabir Es-Sabah, për t'i dhënë titullin e nderit “Lider i Humanizmit” për mbështetjen e vazhdueshme të veprimtarive humanitare të Organizatës së Kombeve të Bashkuara në mbrojtjen e jetëve të njerëzve dhe lehtësimin e vuajtjeve të tyre anekënd botës.

kuvajtiane dhe është bashkëpunuar me fondacionet vendase. Në kuadër të këtij programi, sot kërkova dhe një shifër të saktë se cili është kontributi i Kuvajtit në aspektin humanitar, e cila është 40 milionë euro. Kjo është ana, e cila tregon më së miri kontributin dhe prezencën e Kuvajtit në Shqipëri. Kuvajti ka kontribuar në rehabilitimin e sheshit “Skënderbej” me një kosto rreth 10 milionë euro. Në vitin 1991 kemi kontribuar në nën produktet e naftës me një vlerë

prej 15 milionë eurosh. Në vitin 2008 Kuvajti ka dhënë një grant me vlerë 4 milionë euro për familjet e prekur nga tragjedia e Gërdecit. Duke u kthyer edhe një herë në pyetjen tuaj, Kuvajti nuk është vonuar në krijimin e marrëdhënieve, por hapja e ambasadës erdhi për të pasqyruar inkudrimin e marrëdhënieve diplomatike, si edhe koordinimin në forcimin e mëtejshëm në bashkëpunimin mes dy vendeve.

Dr. Mervan Shejkhulerd

Informacioni islam, të cilin e kemi mësuar nga libri i All-llahut dhe tradita e Pejgamberit (a.s), nuk niset aspak prej problematikës së informacionit kundër Zotit dhe të Dërguarit të Tij.

Islami është fé e lirisë dhe e dinjitetit njerëzor, i ngritur mbi baza të shkencave, logjikës dhe moralit. Në fjalët e tij, në formë, në argument, në pamje dhe në metodën e tij mbart fjalën e mirë, moralin e bukur, dukuri dinjitoze njerëzore dhe i prezanton argumentet e besimit dhe të Islamit me shpirtin e dashurisë dhe të vëllazërisë njerëzore. Shmang plotësisht problemet e shkatërruesve urrejtës zullumqar me prirje ekstremiste dhe armiqësore strukur thellë në shpirtat e tyre.

All-llahu i Madhëruar e përshkruan panoramën e shembujve të tyre në këtë mënyrë: “Dhe lexoju atyre tregimin e atij që i patëm dhënë dituritë tona, ndërsa ai u zhvesh prej tyre dhe atëherë atë e shoqëroi shejtani dhe kështu ai u bë prej të humburve. E sikur të donim Ne, do ta ngrisnim lart atë (dituri), por ai nuk iu largua tokës (dynjasë) dhe shkoi pas epshit të vet. Shembulli i tij është si ai i qenit, të cilin nëse e përzë ai nxjerr gjuhën, po edhe nëse nuk e përzë ai sërish e nxjerr gjuhën. Ky është shembulli i atyre që i konsideruan të rremë argumentet Tona. Ti rrëfe tregimet në mënyrë që ata të mendojnë” (El-A’rafë: 175-176)

Në situatat e konflikteve gjatë thirrjes në Mekë, myslimanët u përballën me keqtrajtme dhe armiqësi, me zullum dhe diskriminim, me ofendime dhe tallje.

Qëndrimi moral me të cilin u nis

INFORMACIONI QYTETËRUES I THIRRJES ISLAME PËRBALLË INFORMACIONIT ANTIISLAM

Pejgamberi (a.s) buronte nga thënia e All-llahut të Madhëruar:

“Ju mos ua shani ata (zotat) që u luten (idhujtarët), pos All-llahut, e (si hakmarrje) të fyejnë All-llahun nga armiqësia duke mos e ditur (për Madhërinë e Tij). Kështu Ne i kemi zbukuruar çdo populli veprimin e vet, mandej e ardhmja e tyre është te Zoti i tyre, e Ai shpërblen për atë që vepruan”. (El Enamë: 108)

Në komentimin e këtij ajeti kur’anor Imam Razi thotë kështu:

Kjo fjalë kur’anore është e lidhur me fjalën e atyre që i thanë Pejgamberit (a.s): “Ky Kur’an është një përmbledhje e legjendave dhe mendjeve njerëzore, prandaj nuk ishte e pa imagjinuar që disa myslimanë sapo dëgjonin prej jobesimtarëve këto fjale, zemëroheshin dhe shanin idhujt e tyre në mënyrë hakmarrjeje. All-llahu i Madhëruar urdhëroi të ndalonte ky veprim, sepse kur ti shan idhujt e tyre, ata zemërohen dhe ndoshta e përmendnin All-llahun e Madhëruar me fjalë që nuk duhet. Në mënyrë që të evitohet kjo gjë, duhet të evitohet edhe thënia e fjalëve për idhujt e jobesimtarëve. Si konkluzion kjo është një tërheqje vëmendje ndaj armikut tënd nëse të provokon me injorancë dhe arrogancë, nuk ke të drejtë të përballesh me arrogancën e tij, ose me ato që thotë prej fjalëve të tij, sepse kjo është një derë e cila hap dyert e sharjeve ofendimeve dhe arrogancës dhe kjo nuk i ka hije njerëzve te mençur.”

Ndoshta është shumë e rëndësishme thënia e All-llahut të Madhëruar drejtuar Musait dhe Harunit (a.s): “Shkoni që të dy te Faraoni, se ai vërtet e ka tepruar. Dhe atij i thoni fjalë të buta, ndoshta do mendohet, a frikësohet”. (Ta Ha: 43-44)

Në një ajet tjetër kur’anor, All-llahu i Madhëruar, duke iu drejtuar Pejgamberit (a.s) thotë: “E ti, robve të Mi thuaju: Le ta thonë atë që është më e mira, sepse djalli ndërsen mes tyre, e është e ditur se djalli është armik i

hapët i njeriu”. (El-Isra: 53)

Prandaj pasimi i informacionit qytetëruar i thirrjes me rregullat morale dhe largimi nga sharjet, ofendimet, shpifjet etj, është një pamje qytetëruese e moralit të punonjësve në fushën e thirrjes dhe informacionit të thirrjes. Kjo në të njëjtën kohë është një mjet thirrjeje qytetëruese, e cila meriton respekt dhe i vendos të tjerët përpara një sfide morali, i hap shpirtat e tyre për vëmendje dhe arritjes së ndikimit tek ata.

Thirrësit nuk duhet t’i zërë veprimi i medias së devijuar, të shthurur dhe pa dinjitet e as t’u krijojë asnjë lloj problemi. Pastërtia e informacionit të thirrjes dhe zhveshja e tij nga devijimi dhe gabimet është një garanci, që hap rrugën në mesin e rrëmujës dhe korrë frytet e thirrjes së tij tek njerëzit. Pastaj, edhe disiplina morale në aspektin e informacionit të thirrjes mbyll dyert e kryeneçësisë dhe të mburrjes në aspektin e besimit, të feve dhe simboleve të tyre të shenjta. Ndalon keqbërësit të vazhdojnë në programin e medias së shthurur, për këtë disiplinë është ndërtestare në aspektin e mendimit të thirrjes dhe penguese e fortë në fytyrën e dashakeqësve nga një aspekt tjetër.

Prandaj, për të gjitha këto ne orientohemi me ajetet kur’anore mbi përgatitjen e thirrjes: “Dhe kështu (sikurse edhe ty) çdo pejgamberi i bëmë armiq disa nga njerëzit dhe nga xhinët e djallëzuar, që me fjalë të bukura në mënyrë të fshehtë nxisin njëri-tjetrin në mashtrime. E sikur të donte Zoti yt, ata nuk do të bënin atë (armiqësi). Po ti lëri ata me ato trillime, që të anojnë (te ato fjalë mashtruese) zemrat e tyre që nuk besojnë botën e ardhshme dhe që të kënaqen e ngarkohen me atë që janë duke u ngarkuar (ty nuk të dëmtojnë asgjë)”. (El Enamë : 112-113)

*Përktheu nga arabishtja
dhe përshtati në shqip:*

Ervil Kuçi

Dr. Muhamed V. Sulejman

Nëse Islami është shpirti i ymetit dhe emri i identitetit të tij, e ai është feja e njësimi të All-llahut, atëherë ky njësim kërkon ta pasojmë, përveç tij, edhe në pluralizëm idesh, interpretimesh dhe predikimesh.

Por, a është predikimi jonë islam, në përgjithësi sot, hytбет, dersët (mësimet), vaset dhe bisedat, të gjitha këto, a shprehin shpirtin e kësaj feje, pluralizmin e pikëpamjeve dhe ekuilibrit të tij?

Ne gjendemi përpara një faze të rrezikshme dhe vendimtare, në të cilën Islami dhe tekstet e tij të shenjta akuzohen për prodhim të predikimit që nxit urrejtje, mllef dhe fanatizëm, në vend të prodhimit të predikimit islam të mbushur me humanizëm, tolerancë, mëshirë, pluralizëm dhe respekt ndaj tjetrit.

Së pari, patjetër duhet të tregojmë për këtë përzierje mes urdhrit hyjnor dhe mendimit individual. Sepse, askush nuk ka të drejtë ta paraqesë

NË MËNYRË QË INJORANTËT TË MOS KENË TË DREJTË TË THONË: KJO ËSHTË KOHA JONË!

mendimin e tij, sikur ai është shpallur prej qiellit dhe të gjithë njerëzit duhet ta pranojnë atë!?

Patjetër duhet të respektojmë mendjen e atij që i predikojmë dhe bisedojmë me të përmes minbereve tona dhe se ky dëgjues është me intelekt, i vetëdijshëm dhe i ndërgjegjshëm.

Nëse ai po na dëgjon në hytben e një xhumaje, e cila është edhe minberi jonë, a nuk është e drejtë e tij të dëgjojë një predikim islam bashkëkohor respektues të intelektit të tij? Dhe ta bëjë të dalë nga xhamia me përfitime të dobishme, në vend të shumë hytbeve xhumaje, të cilat jepen sikur të ishin kopjuar prej librave të vjetër, që shekuj më parë, që ri-thuhën përmes mjeteve të reja, pa asnjë korrekim! Sikur koha tashmë ka ndaluar tek ne dhe askush nuk e ndjen përparimin e fjalës, sepse fjala jonë është ndarë prej realitetit, jetës dhe esencës së fesë.

Apo, përballë hytbeve që lëngëzojnë konstantet islame dhe biseda gjithmonë është me gjuhën e justifikimit, largimit të akuzës dhe dyshimit nga kjo fe. Sikur Islami të mos ketë vend në botën dhe në kohën tonë, ose sikur ai është i pandehur dhe ne duhet ta pafajësojmë.

Apo, përpara një predikimi tjetër

që ka hequr tavanin dhe vetvetiu është shpallur myfti, apo zëdhënës në emër të Zotit, thotë në fe çfarë dëshiron dhe poshtëron këdo që i kundërvihet në atë çështje, apo e kundërshton në mendim.

Kur, do të thuash, do ta korrigjojmë veten tonë me një korrigjim kritik të njohur, përmes të cilit njohim të saktën prej gabimit tonë, larg çdo gjëje që na turbullon kthjelltësinë dhe esencën e fesë sonë?

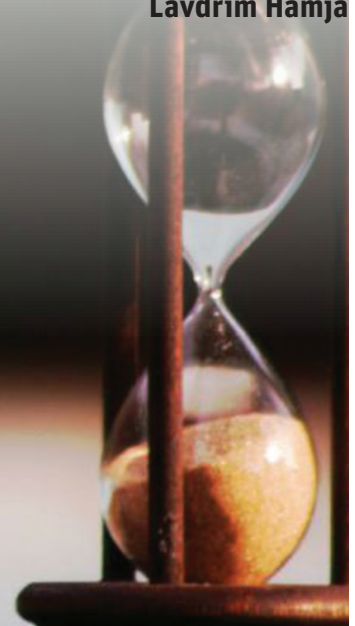
Kur do të ndjejmë se ne kemi nevojë për reformim të brendshëm në predikimin dhe natyrën e mendimit tonë? Dhe se prodhimi mendor, interpretimet dhe idetë tona, janë prodhime njerëzore që merren në llogari, por ato kanë vend për korrigjime dhe rishikime të pikëpamjeve.

Kur do ta dijë secili prej nesh, se ai është individ i ymetit, dhe se nuk është vetëm ai? Ata që sillen në orbitën e tij, në idetë dhe mendimet janë ymeti dhe xhemati dhe se kush e kundërshton mendimin e tij, apo i paraqet vërejtje nuk ka dalë prej xhematit dhe nuk ka vdekur vdekje xhahilije (blasfemie).

Përktheu nga arabishtja:

Lavdrim Hamja

**KUR, DO TË THUASH, DO TA KORRIGJOJMË VETEN TONË
ME NJË KORRIGJIM KRITIK TË NJOHUR,
PËRMES TË CILIT NJOHIM TË SAKTËN PREJ GABIMIT
TONË, LARG ÇDO GJËJE QË NA TURBULLON KTHJELLTËSINË
DHE ESENCËN E FESË SONË?**

MEVLUD I DRITË MBI

PRIZRENIT SHKODËR

Sheikh Vehbi S. Gavoçi

MBLEDHJA E KUR'ANIT TË BEKUAR.

Kemi shkruar në një libër shumë faqe për Kur'anin e bekuar, si iu zbrit me anën e engjullit Xhebraili drejt zemrës e veshit të Profetit Muhammed (a.s), disa herë një ajet, disa herë një grumbull ajetesh, disa herë një sure Kur'anore. Profeti e vëzhgoonte mirë Xhebrailin, kur i lexonte Kur'anin, kështu e mësonte përmendsh, e përsëriste para Xhebrailit mos ka gabuar gjë, mandej pa vonesë thërriste një prej sahabeve që të shkruante para tij ajetet që i dëgjonte, pastaj ai i lexonte para Profetit (a.s) mos kishte gabuar në shkrim.

Kështu u ruajt Kur'ani i bekuar në zemër të Profetit (a.s), në zemrat e sahabeve që e mësuan atë përmendsh dhe e shkruan në materialet që u përdorën në atë kohë në vend të letrave, si në pëlhura, lëkura, gur të hollë etj.

Mbasi mbaroi lufta kundër murtedave, hz. Ymeri vërejti se 70 vetë që kanë ditur Kur'anin përmendsh (hafiza), kanë rënë dëshmorë dhe ndoshta bijnë edhe të tjerë në luftërat e ardhme, prandaj duhej të sigurohej mirë çështja e Kur'anit, mos të humbte ose të pësonte gjë. Ai vizitoi kalifin, hz. Ebu Bekrin (r.a) dhe i tha: Ke parë se lufta e parë (me murtedat) kositi 70 hafizë të Kur'anit? Unë po frikësohem se mos në luftëra të ardhme do të bijnë dëshmorë edhe hafizë të tjerë, pra të shkruhet Kur'ani në shumë faqe të rregullta si lexohet e kështu të ruhet Kur'ani e të mos

EBU BEKRI (R.A) KALIF-2

frikësohet kush se mos pëson ndonjë gabim, humbje, shtojcë etj, siç shihet në librat fetarë të kaluar.

Ebu Bekri iu përgjigj: A mund të bëjmë një gjë që nuk e ka bërë Profeti (a.s)? Hz. Ymeri vazhdoi: Kjo është një gjë e mirë. Profeti (a.s), nuk rregulloi, se ai priste që t'i zbriteshin ajete të tjera.

Pas kësaj bisede Ebu Bekri e pranoi propozimin e hz. Ymerit.

Për të realizuar atë thirrë Zejdin, djalë të Thabitit, të cilin, kur u paraqit, i tregoi propozimin e hz. Ymerit dhe i tha: Ti je djalë i ri, besnik, nuk akuzohesh për ndonjë të keqe, ke përvojë, se ke shkruar ajetet, kur i zbriteshin Profetit (a.s) dhe në fund e ke dëgjuar e vëzhguar leximin e Kur'anit për herën e fundit nga goja e Profetit (a.s) tre muaj para se të ndërronte jetë.

Zejdi i habitur tha: Si doni të bëni një gjë, të cilën nuk e ka bërë Profeti (a.s)? Atij i dhanë atë përgjigje që hz. Ymeri i dha hz. Ebu Bekrit.

Kur Zejdi pëlqeu atë propozim, ai e kuptoi barrën e rëndë që iu ngarkua, sa që tha: *Për mua do të ishte më e lehtë të më ngarkonit të luaja malin nga vendi i tij, se sa urdhri për ta mbledhur Kur'anin.*

Zejdi filloi punën, rrinte me disa shokë te dyert e xhamisë së Profetit

(a.s), që pyetnin këdo që hynte nëse ka ajete të Kur'anit. Atij që pohonte, i kërkohej që ata ajete të shkruara para vdekjes së Profetit (a.s), ose të kopjuara nga ai shkrim, t'ua dorëzonte.

Kështu pra u shkrua Kur'ani. Puna e kryer iu paraqit këshillit më të lartë të formuar nga hz. Ymeri, Abdullahi, djali i Mes'udit, etj.

Në këtë mënyrë kaq të mirë, të rregullt e të drejtë u regjistrua Kur'ani në shumë fletë, që u quajt Mus'haf, d.m.th, libri që mbledh saife ose faqe.

Kjo gjë ndodhi përpara se të mbushesh viti i vdekjes së Profetit (a.s), kur ishin ende gjallë sahabet e mëdhenj e të tjerë në Medinë, nuk kishte dalë as përjashta, si ndodhi më vonë, kur filluan luftërat kundër romakëve e persianëve e filloi drita e fesë të shkëlqejë në shumë e shumë vende të largëta.

Në këtë mënyrë u zbatua vendimi i Zotit (xh.sh), që mos të ndërrohej Kur'ani nga ai që është zbritur. Zoti (xh.sh) në Kur'an thotë: "Ne e kemi zbritur Kur'anin dhe ne do ta mbrojmë atë".

LUFTËRAT KUNDRA PERSIANËVE E ROMAKËVE

Mbas një viti sundim të kalifit, erdhi koha për të luftuar armiq të fqinj,

persianët në Irak, romakët në Siri e vende të tjera për kërcënimet që bënin e sjelljet e këqija kundra muslimanëve.

Në kohë të hz. Ymerit (r.a) u plotësua çlirimi i Irakut e Sirisë, derisa u dorëzuan dhe Jeruzalemi në duar të tij, që u njoh qysh atë ditë dhe do të vazhdojë të njihet si vend i bekuar nën mbrojtjen e muslimanëve.¹

VDEKJA E KALIFIT TË PARË R.A.

Sëmundja: Disa historianë kanë thënë se Ebu Bekri vdiq i helmuar nga helmi me efekt të ngadalshëm që ia hodhën disa çifutë në oriz ose ëmbëlsirë, prandaj vdiq mbas një viti. Disa të tjerë kanë thënë se nuk u helmua, por u la një ditë të ftohtë në ujë të ftohtë dhe nga se kishte trup të dobët, e zuri gripi e si rrjedhojë nga kjo epidemi vdiq.

Zëvendësimi: U sëmur për 15 ditë rresht dhe në ato ditë nuk mundi të dalë për t'u falë në xhami e për të prirë si imam. Për këtë e zëvendësoi hz. Ymeri.

Sa ishte i sëmurë, pyeste njerëzit e mëdhenj që e vizitonin se kë shihnin më të aftë për të qenë kalif mbas tij. Ata të gjithë i përgjigjeshin se hz. Ymeri ishte më i aftë, kishte kaluar jetë të gjatë me Profetin (a.s), i cili e kishte zgjedhur si këshilltar e ministër dhe se ai vetë kishte jetuar me të dy vitet e fundit, ku e kishte provuar mirë.

Kalift Ebu Bekër i pëlqeu ky propozim, kjo këshillë nga ata të ditur besimtarë, prandaj e thirri një ditë hz. Osmanin, të cilit i kërkoi t'i

shkruante një letër për popullin, ku propozonte e kërkonte që hz. Ymeri të ishte kalif mbas tij. Hz. Osmani, shkroi çka iu kërkua.

Në ditët e mëvonshme u mbledhën shumë njerëz afër banesës së hz. Ebu Bekrit. Ai u tha atyre: Unë vendosa, mbas pëlqimit të të mëdhenjve tuaj, që zëvendësues mbas meje si kalif të jetë hz. Ymeri. Jam munduar të zgjedh më të aftin për ju, nuk kam zgjedhur kënd prej familjes sime.

Kur dëgjuan fjalën e kalift, hz. Ebu Bekër, thanë menjëherë: Dëgjojmë e zbatojmë kërkesën tënde.

Më vonë thirri hz. Ymerin, të cilit i tregoi pëlqimin e popullit për të qenë kalif i dytë dhe i tha: Të kam zgjedhur të parë mbi sahabet e Profetit (a.s), ruaju Zotit xh.sh., qëndro nën urdhërat e Tij. Ebu Bekri mbajti një fjalim (bisedë) të gjatë që konsiderohet si testament i rrallë, i bërë me zemër e aftësi.

Ebu Bekri vdiq mbas dy javë sëmundjeje, me plot mend e gjymtyrë, ndërmjet akshamit e jaciesë, në ditën e hënë, më 22 xhumada në vitin e 13 të emigrimit, në moshën 63- vjeçare, si Profeti (a.s).

Vdiq si burrë në duart e vajzës Aishë, si vdiq para dy vjetësh Profeti (a.s) në parzmin e saj.

Kur u hap lajmi i vdekjes së Ebu Bekrit, u mbledhën njerëzit prej këndeje e andej, me lot ndër faqe, me dihatje në zemër e dëshpërim të papërshtueshëm, të shihnin e të përcillnin njeriun më të afërm e më të dashur të Profetit (a.s).

Natën, po atë ditë, ia fali xhenazen zëvendësi i tij, kalifi hz. Ymeri, mandej u varros pranë Profetit (a.s) në dhomën e tij.

KUR U HAP LAJMI
I VDEKJES SË EBU BEKRIT,
U MBLODHËN NJERËZIT
PREJ KËNDEJ E ANDEJ,
ME LOT NDËR FAQE, ME
DIHATJE NË ZEMËR
E DËSHPËRIM
TË PAPËRSHKRUESHËM,
TË SHIHNIN
E TË PËRCILLNIN
NJERIUN MË TË AFËRM
E MË TË DASHUR
TË PROFETIT (A.S).

I lumi Ebu Bekër, jetoj me Profetin (a.s), qe shok e dorë e djathtë e tij për 23 vjet. Mbas dy vjetësh u shoqërua përsëri me të dashurin e vet, Profetin (a.s) në varr, ku mbas një kohe do të ringjallet si të gjitha krijesat, ai do të jetë me të në xhenet Firdous, Amin!

DISA FJALË TË VLEFSHME E TË ÇMUESHME TË HZ. EBU BEKRIT (R.A):

Kërko vdekjen në luftë, për hir të Zotit (xh.sh), të jepet jetë.

Ndreqe veten, ndrequen njerëzit me ty.

Më i forti nga ju është i dobëti, derisa t'i kthej të drejtën dhe më i dobëti te unë është ai, i forti, derisa të marr të drejtën prej tij.

Zoti (xh.sh) di anën e jashtme e të brendshme tënden.

Nuk ka të mirë mbas të mirave që të të futin në Parajsë dhe nuk ka të keqe mbas të këqijave që të të futin në zjarr.

Vdekja është më e lehtë nga çka vjen mbas e më e rëndë nga çka kaluar.

1. Nuk u zgjatëm për të përshkruar luftërat në kohë të Ebu Bekrit, se ky libër kallëzon shkurtimisht jetën e tij e disa punë shumë të mëdha në jetën e tij, pa hyrë në hollësi.

Paraditen e së shtunës, më 17 janar 2015, në ambjentet e Universitetit “Bedër”, Komuniteti Mysliman i Shqipërisë (Drejtoria e Burimeve Njerëzore), në bashkëpunim me Qendrën e Studimeve Islame të Universitetit “Bedër”, organizuan trajnimin me temë “Islami dhe komunikimi në publik”, me grupin e parë të imamëve të Myftinisë Shkodër.

Në këtë trajnim morën pjesë nënkryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, z. Bujar Spahiu, drejtori i Burimeve Njerëzore, z. Dorian Demetja, kryevaizi i Shqipërisë, Lauren Luli, drejtori i Qendrës së Studimeve Islame në Universitetin “Bedër”, z. Atakan Derelioglu etj.

Aktiviteti shkencor u çel me këndimin e disa ajeteve kur’anore nga studenti indonezian, Zarfi Rizal.

Drejtori i Qendrës së Studimeve Islame, z. Atakan Derelioglu, falënderoi imamët për pjesëmarrjen dhe hodhi dritë mbi vlerën dhe rëndësinë e komunikimit në botën e teknologjisë.

Nënkryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë z. Bujar Spahiu në fjalën e tij foli për vlerat e thirrjes në Islam dhe dallimet midis kumtimit dhe thirrjes. “Kumtimi është një tërheqje vemëndjeje dhe një rrugë për shpëtim, një përgjegjësi që realizohet me fjalë dhe vepra”- tha z. Bujar Spahiu.

Kryevaizi i Shqipërisë, z. Lauren Luli u ndal tek rëndësia e këtyre trajnimeve dhe format e kumtimit.

TRAJNIM SHKENCOR PËR IMAMË TË MYFTINISË SHKODËR

“Profeti (a.s) kumtimit të Islamit i jepte një rëndësi të veçantë. Mendoj se këto seminare do të jenë tepër me vlerë për të përmbushur mangësitë tona, që ta përcjellim sa më qartë mesazhin hyjnor”, u shpreh ai.

Ndërkohë, në fjalën e tij, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, tha se thirrja në Islam duhet të karakterizohet nga urtësia dhe mirëpërdorimi i mjeteve të saj, që lidhen edhe me rrethanat. Myftiu theksoi se është me rëndësi të madhe të kuptohet niveli intelektual i njerëzve me të cilët komunikojmë dhe i ftojmë drejt vlerave të fesë tonë. “Imami duhet të ketë elasticitetin e komunikimit, si dhe të njohë mirë rregullat e urtësisë dhe mentalitetin dominues në shoqëri”, tha Myftiu.

Arti i të folurit në publik u trajtua

nga përgjegjësi i Departamentit të Shkencave të Komunikimit, z. Ramadan Çipuri. Ai foli mbi metodikat e të shprehurit dhe përcjelljes me sukses të mesazhit tek publiku. “Improvizimi i çastit në dhënien e mesazheve fetare nuk është shumë i sygjerruar. I parapregadituri është ai që ndikon më shume dhe e përcjell mesazhin më qartë”, tha ndër të tjera Çipuri.

Gjatë trajnimit, përgjegjësi i Departamentit të Shkencave Islame, Dr. Selman Kuzu foli mbi metodikat e thirrjes në Islam. “Shembulli ynë për kumtim fetar është Profeti (a.s). Ato që ne themi duhet t’i nxjerrim nga thellësia e zemrës, dhe në një mënyrë sa më të sinqertë”, tha Kuzu.

Edhe Dr. Muhammed Muteveli, pedagog në Universitetin “Bedër”, dha udhëzime mbi metodat e kumtesës dhe karakteristikat e kumtuesit.

Para mbylljes së këtij trajnimi, rektori i U. “Bedër”, Dr. Ferdinand Gjana, përshëndeti pjesëmarrësit dhe i informoi ata në lidhje me Universitetin, arritjet dhe objektivat e tij për të ardhmen.

Në fund u shpërndanë edhe certifikatat përkatëse të këtij trajnimi plot dobi dhe vlera intelektuale, shkencore dhe teologjike.

Me përshtatje nga: www.kmsh.al

KRYETARI I KMSH, VIZITË PUNE NË MYFTININË E SHKODRËS

Ditën e martë, më 27 janar 2015, Kryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, z. Skender Bruçaj, i shoqëruar nga kancelari i KMSH, z. Ylli Cikalleshi dhe nga myftilerët e nderuar: Ylli Gurra (Myfti i Tiranës dhe Kryetar i KP) Agim Duka (Myfti i Elbasanit), Redin Quku (Myfti i Durrësit) dhe Besnik Leçini (Myfti i Kavajës), zhvilluan një takim pune në Myftininë e Shkodrës, ku u pritën nga Myftiu i Shkodrës dhe stafi i Myftinisë.

Imam Muhamed Sytari, pasi i uroi mirëseardhjen në Shkodër, Kryetarit të KMSH dhe delegacionit shoqërues, bëri një prezantim të aktivitetit të Myftinisë Shkodër, duke theksuar rolin që ka ruajtja e frymës së progresit në prezantimin e mesazheve të pastra të besimit dhe fesë islame në shoqëri.

Vizitorët u njohën edhe me disa nga objektivat e Myftinisë Shkodër për vitin 2015, si vit jubilar i përkujtimit të 25 vjetorit të rihapjes së Xhamisë së Plumbit, më 16 nëntor 1990.

Një rezume të aktivitetit arsimor dhe kulturor në xhamitë e Shkodrës e bëri edhe teologu Arben Halluni, që nëpër-

mjet statistikave, tregoi për gjendjen e xhamive dhe kurseve fetare, që organizon Myftinia Shkodër në to.

Pas kësaj vizite, Kryetari i KMSH, së bashku me myftilerët e nderuar, falën namazin e mesditës në xhaminë e re të "Dy Vajzave", ku zhvilluan edhe një vizitë në ambientet e saj, të shoqëruer nga imami i kësaj xhamie, teologu Lavdrim Hamja.

Më pas, në një drekë të gjatë pune, u diskutua për një sërë çështjesh, që lidhen me aktivitetin e secilës Myftini dhe strategjitë për të ardhmen e afërt dhe të largët, në rrugën e prezantimit me dinjitet në sferat e ndryshme të jetës

dhe shoqërisë shqiptare.

Ndërkohë, Kryetari i KMSH dhe delegacioni shoqërues, falën namazin e iqindisë në xhaminë e Plumbit, ku imami i saj, H. Mithat Myftija, bëri një prezantim të historikut dhe momenteve më të spikatura të kësaj xhamie ndër vite.

Një vizitë interesante ishte edhe ajo në ambientet e gjurmëve të xhamisë së Qafës, bri xhamisë së Plumbit.

Kjo vizitë pune, vjen në kuadër të një nisme të re takimesh të larmishme në myftini të ndryshme të Shqipërisë, që Kryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, z. Skender Bruçaj, filloi sot në Shkodër.

TAKIME DHE VIZITA TË KËNDSHME ME NXËNËSIT E XHAMIVE TË SHKODRËS

Ditën e xhuma, më 21 janar 2015, përgjegjësi i arsimit në Myftinë Shkodër, teologu Arben Halluni, zhvilloi një vizitë pune në kursin fetar, pranë xhamisë Fshati i Ri, komuna Postribë. Gjatë kësaj vizite, ai u njoh më afër me përgatitjen dhe nivelin mësimor të nxënësve që mësohen me përkushtim nga imami i xhamisë, z. Indrit Plangaj, për ecurinë e programit mësimor të Myftinisë dhe për nevojat

e bazën materiale që i duhen në përgjithësi një mejtepi fetar.

Drejtuesi i arsimit gjatë një bisedë të këndshme dhe të hapur me fëmijët dhe të rinjtë islam që marrin pjesë në këtë mejtep fetar u premtoi se në vazhden e aktiviteteve që zhvillohen herë pas herë me nxënës të kurseve fetare të xhamive të Shkodrës, do të organizohet së shpejti një aktivitet i madh me të gjithë nxënës të kurseve fetare të xhamive

të Shkodrës, përgatitjet e të cilit kanë filluar dhe kjo në kuadër të lindjes së begatë të Hz. Muhamedit (a.s).

Në vazhden e inspektimeve drejtuesi i arsimit zhvilloi një takim edhe nxënës të kursit fetar të xhamisë Shirokë, ku u njoh më afër me zhvillimin e procesit mësimor dhe për arritjet e këtij aktiviteti edukativo-arsimor. Z. Halluni në bisedën e tij frymëzoi nxënës të ndjekin vazhdimisht mësimet fetare, të cilat duhet të bazohen në traditat tona shekullore dhe në principet që duhet të kenë në thelb besimin e shëndoshtë, moralin shembullor dhe dashurinë e harmoninë në mesin e të gjithë njerëzve.

Takimet me brezin e të rinjve që mësojnë në kurset e mësim-besimit kanë vazhduar edhe në xhamitë e tjera si në: xhaminë Vukatanë, ku mësohen me përkushtim dhe pasion, vullnetarisht nga z. Vullnet Pishtari, student në fakultetin teologjik të Bursës, në Turqi.

MEVLUDI I PRIZRENIT, NJË NATË PLOTË DRITË SALAVATI NË SHKODËR

Ditën e hënë, më 9 shkurt 2015, Myftinia Shkodër në bashkëpunim me Këshillin e Bashkësisë Islame të Prizrenit, ka organizuar një aktivitet fetar në kuadër të përkujtimit të mesazhit universal dhe dërgesës profetike të Hz. Muhammedit (a.s).

Si një aktivitet i përvitshëm, që organizohet nga Myftinia Shkodër, këtë vit është menduar që në skenën e teatrit “Migjeni”, të sillet modeli i Mevludit të Prizrenit.

Në krye të herës, aktiviteti u përshëndet nga Myftiu i Zonës Shkodër, Imam Muhamed Sytari, nga nënkryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, H. Bujar Spahiu dhe nga Kryetari i Këshillit të Bashkësisë Islame të Prizrenit, z. Lutfi ef. Ballek.

Në fjalën e tij përshëndetëse, nënkryetari i KMSH-së, përcolli edhe përshëndetjet e Kryetarit, z. Skender Bruçaj, duke theksuar se këto aktivitete janë një shembull i mirë në rrugën e gjallërimit të jetës fetare në vendin tonë.

Nënkryetari i KMSH-së, z. Bujar Spahiu, foli edhe për rëndësinë që ka përkujtimi i jetës dhe mesazhit universal të Hz. Muhammedit (a.s), si modeli i dijes, përparimit dhe

organizimit shoqëror nën dritën e bekimeve hyjnore, vëllazërisë dhe harmonisë në mesin e krijesave të Zotit.

Ndërsa Lutfi ef. Ballek, në fjalën e tij, theksoi se ka ardhur koha të shtohen bashkëpunimet në mesin e muslimanëve në trojet shqiptare, në kuadër të promovimit të vlerave të përbashkëta dhe modeleve të larmishme të kulturës dhe traditave të bukura fetare.

Kryetari i Këshillit të Bashkësisë Islame Prizren, vlerësoi njëkohësisht këtë mbrëmje, si model i harmonisë dhe afritit në mesin e dy qyteteve të mëdha shqiptare, Shkodrës dhe Prizrenit, edhe në kuadër të binjakëzimit që kanë dy myftinitë përkatëse.

Ndërsa Myftiu i Shkodrës, në fjalën e tij vuri theksin te rëndësia që ka promovimi i traditave të pastra islame shqiptare, si rasti i veprave poetike kushtuar Hz. Muhammedit (a.s), “Mevludet” në gjuhën shqipe.

Imam Muhamed Sytari, theksoi se “numri i madh i mevludeve (si vepër poetike islame) të shpërndarë në treva të ndryshme shqiptare dhe në diasporë, pasqyron një begati të çmueshme të kulturës islame të popullit tonë”.

Njëkohësisht, nxiti kthimin e interesimit për leximin e jetës së të Dërguarit (a.s), nëpërmjet vargjeve dhe rreshtave të Mevludeve, në mexhli-se të ndryshme, jo vetëm në muajin Rebiulevvel, si për të mos lënë në harresë trashëgiminë e madhe e të vyer të kombit shqiptar në poezinë islame, kushtuar Hz. Muhammedit (a.s).

Aktiviteti kulmoi me shfaqjen e bukur të grupit të gjashtë hafizëve nga Prizreni, nën drejtimin e Kryeimamit, z. Ali Vezaj, me këndimin e pjesëve të përzgjedhura nga “Mevludi” i Tahir Popovës, salavateve dhe lutjeve, që dhuruan emocione dhe lot malli në mesin e të pranishëmve të shumtë, që kishin mbushur teatrin “Migjeni” të qytetit të Shkodrës.

I pranishëm në këtë aktivitet ishte edhe Kryeimami i Ulqinit, z. Ali ef. Bardhi, Drejtori i Kabinetit të Kryetarit të KMSH, z. Oltion Kola, Kryetari i Këshillit të Qarkut Shkodër, z. Maxhid Cungu, drejtues të medresesë “Haxhi Sheh Shamia”, Shkodër, drejtues të shoqatave të ndryshme bamirëse islame, që operojnë në Shkodër, pedagogë të Universitetit, anëtarë të Këshillit të Bashkisë Shkodër etj.

Ditën e mërkurë, më 18 shkurt 2015, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, priti në një takim pune imamin dhe antarët e këshillit të xhamisë së fshatit Kullaj, komuna Postribë.

Në qendër të vëmendjes ishte angazhimi i përbashkët për të realizuar ndërtimin e xhamisë së re në këtë fshat, pasi xhamia aktuale është amortizuar dhe nuk plotëson si duhet nevojat e xhematit, sidomos rinisë, për kryerjen në kushte bashkëkohore dhe normale të rriteve fetare dhe aktiviteteve të ndryshme fetare, kulturore dhe arsimore.

Një ndër xhamitë e hershme në fshatin Kullaj daton që në vitin 1650. Nga ai vit e në vazhdim, përherë besimtarët muslimanë të këtij fshati kanë dëshmuar vullnetin e tyre islam, edhe nëpërmjet interesimit dhe mirëmbajtjes së xhamisë dhe aktivitetit të saj.

Sot, në 25 vjetorin e rimëkëmbjes islame në Shkodër e Shqipëri, janë krijuar kushtet për ndërtimin e një xhamie të re, me anekse të domosdoshme për zhvillimin e jetës fetare, në kushtet më të mira të mundshme.

Në takimin e sotëm, Myftiu ka in-

TAKIM PUNE MBI XHAMINË E RE NË FSHATIN KULLAJ

formuar antarët e këshillit të xhamisë së fshatit Kullaj dhe imamin, z. Ardin Selhani, për interesimin dhe lobimin e Myftinisë Shkodër për arritjen e realizimit të një projekti bashkëkohor për xhaminë e re në Kullaj. Tashmë, kushtet janë plotësuar dhe Myftinia Shkodër po kryen ndërhyrjet e fundit, për të mbërritur tek dita e afërt e hedhjes së themeleve për fillimin e xhamisë së re.

Nga ana e tyre, këshilltarët e kësaj

xhamie kanë shprehur dëshirën e tyre të kahershme për arritjen e kësaj dite dhe njëkohësisht kanë vlerësuar interesimin e vazhdueshëm të Myftinisë për mundësimin e ndërtimit të një xhamie të re në Kullaj.

Me mbarësinë e All-llahut, punimet për këtë xhami të re duhet të nisin sa më parë, në një ditë të gëzueshme e sihariqi për besimtarët e krejt Postribës dhe Shkodrës.

INSPEKTOHEN PUNIMET NË XHAMINË E KALASË SË DRISHTIT

Ditën e mërkurë, më 18 shkurt 2015, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, ka zhvilluar një inspektim për të parë në terren punimet që po zhvillohen për meremetimin e xhamisë së vjetër të kalasë së Drishtit.

Në fakt, kishte kohë që besimta-

rët e kalasë së Drishtit ishin ankuar pranë Myftinisë Shkodër për gjendjen e amortizuar të xhamisë së tyre dhe nevojën e menjëhershme për të ndërhyrë me qëllim meremetimin e xhamisë dhe sistemit e vakëfit përreth saj.

Falë Zotit, u bë e mundur sigurimi

i fondeve të mjaftueshme për kryerjen e kësaj ndërhyrjeje të domosdoshme për këtë xhami të vjetër dhe funksionale.

Bashkëpunimi i frytshëm i Myftinisë Shkodër me shoqatën "Istanbul", mundësoi nisjen e punimeve dhe afrimin e përfundimit të tyre, në rrugën e realizimit të qëllimit për t'i kthyer xhamisë gjallërinë e saj dhe besimtarëve objektin e tyre shekullor, me një fytyrë të re dhe me kushte të përshtatshme e bashkëkohore.

Gjatë inspektimit të punimeve, Myftiu ka përgëzuar grupin e punës, për angazhimin e tyre dhe ka kërkuar që të shfrytëzohet maksimalisht koha, në mënyrë që besimtarëve t'u mundësohet rikthimi në xhami për kryerjen e rriteve të përditshme dhe falja e namazit të xhumasë.

U ZHVILLUA KONFERENCA E IV-T E IMAMËVE DHE KËSHILLAVE TË MYFTINISË SHKODËR

Ditën e shtunë, më 21 shkurt 2015, Myftinia Shkodër ka organizuar Konferencën e IV-t vjetore të imamëve dhe këshillave të xhamive të saj.

Konferenca nisi me leximin e një pjese kur'anore nga imami Nadi Braqi. Më pas, teologu Altin Loshi prezantoi qëllimet e Konferencës dhe ftoi Myftiun e Shkodrës, Imam Muhammed Sytari për fjalën e rastit.

Në fjalën e tij, Myftiu theksoi se realitetet e sotme shqiptare dhe ato globale, kanë përherë e më shumë nevojë për prijës të dalluar fetarë, larg mendësive të ngurta, interpretimeve të cingura, të thata e jo optimiste për jetën, të sotmen dhe të ardhmen; e afërt a të largët.

Ai theksoi se prijësit e sotëm fetarë duhet të mësojnë nga gabimet e klerit në Evropë, që çoi në përplasjen e fesë dhe shkencës, përplasje që solli afetarizmin dhe laicitetin e Evropës. Njëkohësisht përsëriti sihariqet e të parëve, që dëshmojnë se ky shekull është shekulli i Islamit!

Njëkohësisht, solli mendimet e disa prej prijësve të shquar të mendimit dhe Thirrjes Islame në botë, duke theksuar se imamët e sotëm kanë shumë për të bërë për të justifikuar

përgjegjësinë e madhe që mbajnë mbi supe.

Konferenca u përshëndet edhe nga Myftiu i Malësisë së Madhe, H. Edmir Smajlaj, që vlerësoi këtë organizim të Myftinisë Shkodër dhe dha udhëzimet e tij drejtuar imamëve të pranishëm, me qëllim rritjen e angazhimeve në shërbim të mësimave të fesë dhe përhapjes së tyre në forma nga më të larmishmet.

Më pas, punimet e Konferencës vazhduan me referatet e mbajtura nga imamë dhe teologë, sipas këtij program:

“Imami - paqtues dhe mbrojtës i unitetit në komunitet”

Idmir Plaku - imam, xhamia “Ebu Bekër”

“Imami - studiues dhe hulumtues në rrethin e tij dhe përtej”

Lavdrim Hamja - imam, xhamia e

“Dy Vajzave”

“Eksperienca në marrëdhënie me xhematin”

Naim Drijaj - imam, xhamia Parrucë

“Arsimimi dhe edukimi i brezit të ri me frymën islame”

Arben Halluni - sektori i arsimit, kulturës dhe medias

“Imami dhe rinia, bashkëveprues drejt të mirës”

Bashkim Bajraktari - imam, xhamia Perash

Në përfundim u vlerësua kontributi i dhënë nga imamët e Shkodrës gjatë këtyre 25 viteve dhe u theksua se ky vit, në të cilin përkujtojmë 25 vjetorin e rilejimit të fesë, do të jetë dëshmitar i organizimeve të larmishme në rrugën e përhapjes së dritës së besimit në shoqërinë tonë.

FESTA E KUVAJTIT, MYFTIU I SHKODRËS URON AMBASADORIN EL-BEDR

Me rastin e përkujtimit të datave të shënuara të 54 vjetorit të Ditës Kombëtare dhe 24 vjetorit të Ditës së Çlirimit të Kuvajtit, mbrëmjen e së mërkurës, më 25 shkurt 2015, ambasada e Kuvajtit në Shqipëri ka organizuar një pritje të posaçme.

Me këtë rast, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, ka urrear ambasadorin e Kuvajtit në Shqipëri, z. Nexhib El-Bedr, duke urrear njëkohësisht që marrëdhëniet vëllazërore në mes Shqipërisë dhe Kuvajtit të forcohen përherë e më shumë, në rrugën e forcimit të shpirtit të vëllazërisë së dobishme.

Myftiu ka falënderuar kontributin e madh që ka dhënë dhe vazhdon të japë Shteti i Kuvajtit, edhe në përkrahje të gjallërimit të vlerave dhe trashëgimisë islame në vendin tonë, nëpërmjet përkrahjes së projekteve të ndryshme në këtë drejtim.

Duhet theksuar se në historikun e themelimit si shtet i pavarur, Kuvajti

celebron dy data të rëndësishme, atë të shkëputjes nga Britania e Madhe në 1961, si dhe çlirimin nga Iraku.

Në fjalën e tij para të pranishmëve të shumtë, ambasadori i Kuvajtit në Tiranë, z. Nexhib El-Bedr, u ndal edhe tek vlerësimi i këtyre dy datave për shtetin e Kuvajtit dhe popullin kuvajtian.

Njëkohësisht ai theksoi se: “Për

shtetin e Kuvajtit, kjo është një ditë shumë e rëndësishme. 2015 ka qenë një vit konstruktiv për ambasadën e Kuvajtit, në të cilin kemi investuar disa projekte zhvillimore me një vlerë totale prej 10 milionë euro. Këto projekte tregojnë bashkëpunimin mes dy vendeve. Gjatë kësaj periudhe ne kemi shkëmbyer vizita të nivelit të lartë për të forcuar bashkëpunimin bilateral”.

“BULETIN”, NR. 4

Botues:
Myftinia Shkodër
Drejtues:
Imam Muhamed Sytari

Kryeredaktor:
Lavdrim Hamja
Dizajn & Grafik:
Bledar Xama

Tel / Fax:
+355 (0) 224 2081
Nr. llogarie:
100054 UBA - Shkodër

MYFTINIA SHKODER1990
udhaislame@myftinia-shkoder.org
www.myftinia-shkoder.org

Çmimi: 50 lek